

ASIA

Työterveyslaitoksen lääkärien menettelyä koskevan kantelun käsittely eri viranomaisissa

KANTELU

Kantelija on 10.7.2017 oikeuskanslerinvirastoon saapuneessa kirjoituksessaan pyytänyt oikeuskansleria selvittämään ja linjaamaan, minkä tahon toimivaltaan kuuluu hänen Pohjois-Suomen aluehallintovirastoon lähettämänsä kantelu, joka koskee Työterveyslaitoksen (jäljempänä myös TTL) lääkärien menettelyä tietyn poliisilaitoksen sisäilmaa koskevan lausunnon antamisessa. Kantelija on Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirastolta (Valvira) saamansa ohjeen mukaisesti tehnyt kantelun Pohjois-Suomen aluehallintovirastoon (PSAVI), joka on siirtänyt kantelun sosiaali- ja terveysministeriön (STM) käsiteltäväksi. STM on puolestaan heinäkuussa 2017 ilmoittanut, että kantelijan tulee kannella joko ylimmille laillisuusvalvojille tai työterveyslaitoksen johdolle. Työterveyslaitos on kesäkuussa 2017 ilmoittanut, ettei se ota kantaa käsiteltävänä olevaan kanteluun ja että ko. viranomainen antaa siitä päätöksensä, jota Työterveyslaitos noudattaa, kun se on tiedossa.

Kantelija pyytää oikeuskansleria myös saattamaan asian lainmukaiseen käsittelyyn.

SELVITYSPYYNTÖ JA SELVITYKSET

STM:ää on pyydetty antamaan oma selvityksensä ja hankkimaan kirjoituksen tutkimiseksi tarpeelliset selvitykset PSAVI:lta, Valviralta ja Työterveyslaitokselta ja antamaan lausuntonsa asiasta. Selvityspyyntö on koskenut kantelun käsittelyä ja sen siirtämistä em. tahojen välillä. Selvityspyyntö ei ole koskenut kantelussa tarkoitettua lausunnon väitettyä puutteellisuutta tai virheellisyyttä. STM on toimittanut 29.11.2017 päivätyn lausunnon ja selvitykset. Lausunnon ja selvitysten jäljennökset toimitetaan kantelijalle ohessa.

Oikeuskanslerinvirastoon on hankittu nähtäväksi jäljennökset Pohjois-Suomen aluehallintoviraston työsuojelun vastuualueen tietyn poliisilaitoksen 20.1.2017 ja 7.12.2015 tehtyjen työsuojelutarkastusten tarkastuskertomukset 1.2.2017 ja 7.12.2015.

RATKAISU

Oikeusohjeet

Perustuslain 2 § 3 momentin mukaan julkisen vallan käytön tulee perustua lakiin. Kaikessa julkisessa toiminnassa on noudatettava tarkoin lakia.

Perustuslain 21 §:n mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti ja ilman aiheutonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa sekä oikeus saada oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan koskeva päätös tuomioistuimen tai muun riippumattoman lainkäyttöelimen käsiteltäväksi (1 momentti).

Käsittelyn julkisuus sekä oikeus tulla kuulluksi, saada perusteltu päätös ja hakea muutosta samoin kuin muut oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin ja hyvän hallinnon takeet turvataan lailla (2 momentti).

Perustuslain 68 §:n 1 momentin mukaan valtioneuvostossa on tarvittava määrä ministeriöitä. Kukin ministeriö vastaa toimialallaan valtioneuvostolle kuuluvien asioiden valmistelusta ja hallinnon asianmukaisesta toiminnasta

Perustuslain 108 §:n 1 momentin mukaan oikeuskanslerin tehtävänä on valvoa valtioneuvoston ja tasavallan presidentin virkatoimen lainmukaisuutta. Oikeuskanslerin tulee myös valvoa, että tuomioistuimet ja muut viranomaiset sekä virkamiehet, julkisyhteisön työntekijät ja muutkin julkista tehtävää hoitaessaan noudattavat lakia ja täyttävät velvollisuutensa. Tehtävänsä hoitaessaan oikeuskansleri valvoo perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutumista.

Työterveyslaitoksen toiminnasta ja rahoituksesta annetun lain (TTLL) 1 §:n mukaan työsuojelu- ja työterveysalan tutkimus- ja palvelutoimintaa varten on työterveyslaitos, joka on itsenäinen julkisoikeudellinen yhteisö. Terveyslaitoksen kotipaikka on Helsingin kaupunki (1 momentti).

Työterveyslaitos toimii sosiaali- ja terveysministeriön johdon ja valvonnan alaisena (3 momentti).

Lain 7 §:n mukaan johtokunnan jäsenten ja laitoksen toimihenkilöiden toimintaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä.

Terveystieteiden ammattihenkilöistä annetun lain (ammattihenkilölaki) 24 §:n mukaan terveydenhuollon ammattihenkilöiden yleinen ohjaus kuuluu sosiaali- ja terveysministeriölle (1 momentti).

Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto ohjaa ja valvoo valtakunnallisesti terveydenhuollon ammattihenkilöitä. Aluehallintovirasto ohjaa ja valvoo terveydenhuollon ammattihenkilöiden toimintaa toimialueellaan. Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto ohjaa sosiaali- ja terveysministeriön alaisena aluehallintovirastojen toimintaa niiden toimintaperiaatteiden, menettelytapojen ja ratkaisukäytäntöjen yhdenmukaistamiseksi terveydenhuollon ammattihenkilöiden ohjauksessa ja valvonnassa (2 momentti).

OIKEUSKANSLERINVIRASTO

Sosiaali- ja terveystalalan lupa- ja valvontavirasto käsittelee terveydenhuollon ammattihenkilöiden ohjaukseen ja valvontaan liittyvät asiat erityisesti silloin, kun kysymyksessä on:

- 1) periaatteellisesti tärkeä tai laajakantoinen asia;
- 2) epäily hoitovirheesta, joka on johtanut kuolemaan tai vaikeaan pysyvaan vammautumiseen;
- 3) oikeuslaakarin tekemaan kuolemansyynta selvittämiseen liittyvä asia;
- 4) asia, joka saattaa edellyttä turvaamis- tai kurinpitotoimenpiteita; taikka
- 5) asia, jota aluehallintovirasto on esteellinen kasittelemaan (3 momentti).

Sosiaali- ja terveystalalan lupa- ja valvontaviraston ja aluehallintovirastojen tarkemmasta työnjaoista ohjauksessa ja valvonnassa voidaan säätä valtioneuvoston asetuksella (4 momentti).

Aluehallintovirastoista annetun lain 7 §:n mukaan aluehallintovirastojen yleishallinnollinen ohjaus kuuluu valtiovarainministeriölle.

Lain 10 §:n 1 momentin mukaan aluehallintovirastojen toimintaa ohjaavat omilla toimialoillaan oikeusministeriö, sisäministeriö, valtiovarainministeriö, sosiaali- ja terveystalministerio, ope- tus- ja kulttuuriministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, työ- ja elinkeinoministeriö, ympäris- toministerio sekä se keskushallinnon virasto, jonka tehtäväksi ohjaus on erikseen säädetty tai maaretty (toimialaohjaus). Valtiovarainministeriö huolehtii viraston yhteisiä toimintoja ja mui- ta viraston yhtenäisen toiminnan kannalta tarpeellisia toimenpiteitä koskevasta toimialaohjauk- sesta.

Hallintolain 53a §:n 1 momentin mukaan viranomaisen, siihen palvelussuhteessa olevan tai muun julkista hallintotehtävä hoitavan lainvastaisesta menettelystä tai velvollisuuden täyttä- mättä jättämisestä voi jokainen tehdä hallintokantelun toimintaa valvovalle viranomaiselle.

Tapahtumatietoja

PSAVI:n tarkastuskertomuksen 24.4.2015 mukaan ”työnantajan on toimitettava kirjallinen sel- vitys työpaikan rakenteiden ja materiaalien kunnosta ja työterveyshuollon tai muun terveyden- huollon asiantuntijan lausunto sisäilman laadusta aiheutuvasta terveysvaarasta” (s. 2).

PSAVI:n tarkastuskertomuksen 7.12.2015 mukaan ”työnantajalta saatujen selvitysten ja asia- kirjojen sekä työterveyshuollon ylilääkärin ja erikoislääkärin lausunnon, perusteella työpai- kalla työtä tekevillä erityistä sairastumisen vaaraa aiheuttava haitallinen altistuminen on tyoti- loissa epätodennäköistä. Työterveyshuollon lausunnon mukaan terveysvaaraa ei ole” (s. 1).

Kantelija on PSAVI:lle tekemassaan kantelussa (Kantelu/selvityspyyntö liittyen [eraan] paapo- liisiaseman sisäilma-asiaan) todennut, että ”käsitykseni mukaan ylilääkäri [A] ja erikoislääkäri [B] ovat toimineet tässä asiassa TTL:n edustajina eli virkamiehinä, eivätkä yksinomaan lääkä- reina. Näin ollen heidän toimintaansa tässä asiassa tulee tarkastella myös virka-toimena, eikä pelkastaan lääkärin toimena”. Kantelija on kertonut saaneensa Valviralta ohjeen kannella asias- sa aluehallintovirastoon.

Käytettävissä olevista selvityksistä ilmenee, että kantelijan käsitys lausunnon antaneiden lääkäreiden asemasta virkamiehinä on johtanut siihen, että PSAVI on epäillyt oman toimivaltansa riittävyyttä asian tutkimiseen ja siirtänyt STM:n kanssa käytyjen keskustelujen jälkeen kantelun ministeriölle. Se on todennut selvityksessään, että ”kantelukirjoituksen mukaan asiassa ei ole ollut kyse yksinomaan lääkäreiden ammattitoiminnasta, vaan asiassa oli kantelijan käsityksen mukaan myös kyse TTL:n edustajien toiminnasta virkamiehinä. Aluehallintoviraston käsityksen mukaan toimivalta kantelukirjoituksen perusteella asiassa ei ollut täysin selkeä siltä osin, kuuluuko asia kokonaisuudessaan aluehallintoviraston toimivaltaan vai onko sosiaali- ja terveysministeriö asiassa toimivaltainen valvova viranomainen ja miltä osin”. Selvityksen mukaan asiasta käytiin keskusteluja STM:n kanssa, ja PSAVI:n lakimies oli jäänyt siihen käsitykseen, että ”toimivaltaa koskevaa asiaa vielä arvioidaan sosiaali- ja terveysministeriössä ja ministeriö siirtää tarvittaessa asian takaisin aluehallintovirastoon käsiteltäväksi siltä osin kun ministeriössä asian katsotaan kuuluvan aluehallintoviraston toimivaltaan. Tämän jälkeen aluehallintovirastoon ei ole tullut yhteydenottoja asian johdosta”.

Ministeriön neuvotteleva virkamies on vastannut sähköpostissaan 6.7.2017 kantelijalle, että ”potilaat voivat kannella lääkäreiden toimista aluehallintovirastoon ja vakavammissa tapauksissa Valviraan, mutta haluatte kannella asiassanne työterveyslaitoksen lääkäreistä nimenomaan virkamiehinä, ei pelkästään lääkäreinä. Ette ole myöskään kantelemassa asiasta potilaana, vaan työsuojeluvaltuutettuna. Tällöin teidän tulisi kannella asiassanne joko suoraan työterveyslaitoksen johdolle taikka yleisille laillisuusvalvojille, eli eduskunnan oikeusasiamiehelle tai oikeuskanslerille. Jotta saatte kantelunne käsiteltäväksi haluamallanne tavalla, pyydän Teitä lähettämään kantelukirjeenne edellä mainituista siten kuin katsotte parhaaksi”.

STM on selvityksessään katsonut, että ”ministeriö on puolestaan todennut, että kyse on asiasta, johon ministeriö tai sen hallinnonalan virasto ei voi ottaa kantaa ja on ohjannut kantelijan ottamaan harkintansa mukaan yhteyttä työterveyslaitoksen johtoon (kyseisten lääkäreiden työnantajana) tai yleisiin laillisuusvalvojiin (jos kantelija haluaa varmistaa ministeriön näkemyksen, että ministeriöllä ei ole toimivaltaa käsitellä asiaa)”. Selvityksen mukaan tapauksessa ei ole kysymys julkisen vallan käytöstä, johon voisi liittyä työterveyslaitoksen toiminnasta ja rahoituksesta annetussa laissa ja rikoslaisissa tarkoitettu virkavastuu. Työterveyslaitoksen henkilöstö on työsuopimussuhteista. Kantelijan työnantaja on tilannut työterveyslaitokselta asiantuntijalausannon. Tällaisia palveluja työterveyslaitos myy yksityisoikeudellisten sopimusten perusteella.

Edelleen STM on selvityksessään katsonut, että ”siltä osin kun kyse olisi terveydenhuollon ammattihenkilöiden toiminnan valvonnasta, toimivaltainen viranomainen olisi pääsääntöisesti asianomainen aluehallintovirasto. Käsiteltävässä tapauksessa ongelmallista on ollut se, että kantelija on kertonut haluavansa selvittää lääkäreiden toimintaa virkamiehinä, ja hän on katsonut, että työterveyslaitos olisi toiminut asiassa viranomaisroolissa. Koska kyse ei ole tällaisesta viranomaisroolista, sosiaali- ja terveysministeriön näkemyksen mukaan minkään viranomaisen toimivaltaan ei varsinaisesti kuulu kantelun tutkiminen tästä näkökulmasta”. STM:n mukaan se, että työterveyslaitos toimii STM:n johdon ja valvonnan alaisena ei merkitse, että ministeriöllä olisi toimivalta tai mahdollisuus selvittää työterveyslaitoksen henkilökunnan menettelyjä esimerkiksi nyt käsiteltävänä olevan kaltaisissa asiantuntijalausuntoasioissa.

Valvira on selvityksessään puolestaan todennut, ettei ole voitu selvittää todennäköisesti puhelimitse tulleen kantelijan yhteydenoton osalta puhelun sisältöä. Selvityksen mukaan erittäin todennäköistä on, että kantelijalle on kerrottu, ettei kysymyksessä ole terveydenhuollon ammattihenkilölain 24 §:n 3 momentin mukaisesta niin sanotusta raskaan valvonnan asiasta ja kantelija on ohjattu Valviran ja aluehallintoviraston välisen työnjaon mukaisesti tekemään kantelu aluehallintovirastolle.

OIKEUSKANSLERINVIRASTO

Arviointi

Kantelun käsittely

Kantelun ja saatujen selvitysten perusteella voidaan todeta, että kantelua ei ole käsitelty mikään viranomaisella eikä kantelija ole päässyt selvyyteen, kuuluuko kantelun käsittely ylipäänsä millekään viranomaiselle.

PSAVI:n menettelyn osalta katson, että asiassa ei voida havaita sen menetelleen lain vastaisesti. Saadun selvityksen perusteella se on pyrkinyt huolehtimaan siitä, että kantelu tulisi käsitellyksi asianmukaisesti. Minulla ei ole aihetta katsoa myöskään Valviran tai TTL:n menetelleen asiassa lainvastaisesti.

STM on selvityksessään katsonut, että mikään viranomaisella ei ole menettelyt lainvastaisesti, vaikka kantelija ei olekaan saanut vastausta kanteluunsa. En voi yhtyä ministeriön käsitykseen. Pidän hyvän hallinnon vastaisena ministeriön sähköpostitse antamaa vastausta sen epäselvyyden ja epäjohtamukaisuuden vuoksi. Mikäli ministeriö olisi katsonut, ettei mikään viranomaisella voi tutkia kantelua sen vuoksi, että TTL:n lääkärit eivät ole virkamiehiä, tämä olisi tullut ilmoittaa ja tiedustella kantelijalta, haluaako hän kantelun tutkittavaksi terveydenhuollon ammattihenkilöstöön kohdistuvana valvontana, joka kuuluu joko PSAVI:lle tai Valviralle. Sähköpostista on kuitenkin myös pääteltävissä – toisin kuin STM:n lausunnossa annetaan ymmärtää – ettei kantelija voisi kuitenkaan kannella AVI:lle tai Valviralle senkään vuoksi, ettei hän kantele potilaana vaan työsuojeluvaltuutettuna. Vielä totean, että ohjaaminen kantelun tekemiseen ylimmille laillisuusvalvojille tilanteessa, jossa ministeriö katsoo, että kysymys ei ole virkavastuulla tehtävästä toiminnasta, on kantelijan kannalta harhaanjohtavaa. Ylimpien laillisuusvalvojen toimivaltaan ei kuulu edes virkasuhteisten lääkärin lääketieteellisten asiantuntijalausuntojen sisällön oikeellisuuden arviointi, josta kantelussa on varsinaisesti kysymys. STM:n sähköpostivastauksesta ja kanteluasiassa annetusta selvityksestä syntyy vaikutelma siitä, ettei ministeriössä ole ollut tosiasiallisesti tietoa siitä, mille sen ohjaus- ja/tai valvontavaltaan kuuluvalla viranomaisella asia kuuluisi. Tätä ei voida pitää tyydyttävänä ottaen huomioon erityisesti perustuslain 68 §:n 1 momentti, jonka mukaan ministeriö vastaa toimialallaan hallinnon asianmukaisesta toiminnasta.

Toimivalta kantelun tutkimiseen

Työterveyslaitos on TTL 1 §:n mukaan julkisoikeudellinen yhteisö. Sillä on työsuhteinen henkilöstö, johon sovelletaan lain 7 §:n mukaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Se on hallintolain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettu itsenäinen julkisoikeudellinen laitos, jossa sovelletaan hallintolain säännöksiä (ks. HE 72/2002 vp, s. 51). Eduskunnan oikeusasiamies on katsonut myös ratkaisussaan 1.11.2013, että TTL hoitaa julkista hallintotehtävää (dnro 822/4/2013). Tämän vuoksi työterveyslaitos kuuluu ylimpien laillisuusvalvojen valvottaviin. Kaikki työterveyslaitoksen toiminta ei kuitenkaan ole sellaista, että se kuuluu laillisuusvalvonnan piiriin (ks. esim. apulaisoikeuskanslerin sijaisen ratkaisu 26.9.2013, dnro OKV/139/1/2013, jossa oli kysymys työterveyslaitoksen tiimipäällikön tuottaman monikemikaaliyliherkkyyttä koskevan tiedon oikeellisuudesta, ja eduskunnan oikeusasiamiehen ratkaisu 30.12.2016, dnro 4131/4/15, jossa oli kysymys TTL:n tutkijoiden tuulivoimamelua koskevien tutkimusmenetelmien, tutkimussuunnitelmien, tutkimusten tulosten ja sisältöjen arvioinnista).

Edellä esitettyyn nähden katson, että STM ei ole menettelyt lainvastaisesti, kun se ei ole itse tutkinut kantelua. Hallintolain 53a §:n 1 momentin mukaan viranomaisen, siihen palvelussuh-

---

OIKEUSKANSLERINVIRASTO

---

teessa olevan tai muun julkista hallintotehtävää hoitavan lainvastaisesta menettelystä tai velvollisuuden täyttämättä jättämisestä voi jokainen tehdä hallintokantelun toimintaa valvovalle viranomaiselle. Säännöksen perustelujen mukaan lainvastaisuus on ymmärrettävä laajasti (ks. HE 50/2013 vp). Katson kuitenkin, että kantelussa tarkoitettu lääketieteelliseen arvioon kohdistettu kritiikki ei ole sellainen asia, jota ministeriössä tulee hallintokanteluna arvioida.

PSAVI:n ja Valviran selvityksistä välittyy käsitys siitä, että ammattihenkilölain mukainen valvonta tulee asiassa kysymykseen, vaikka kysymys ei ole potilaan lääkärin menettelystä tekevästä kantelusta. PSAVI on päätenyt siirtämään kantelun STM:lle sen vuoksi, että kantelussa on katsottu olevan kysymys virkamiesten, ei pelkästään lääkärin toiminnasta. STM:n sähköpostitse antama vastaus on edellä kerrotuin tavoin epäselvä ja siinä näytetään viittaavan siihen mahdollisuuteen, ettei asiaa voitaisi tutkia – ainakaan aluehallintovirastossa tai Valvirassa – senkään vuoksi, että kantelija ei ole potilas. Tähän viittaa sekin, ettei kantelua ole siirretty takaisin aluehallintoviraston (tai Valviran) käsiteltäväksi.

Aluehallintovirastojen ja Valviran valvontavallan ulottuvuutta on tarkasteltu eduskunnan oikeusasiamiehen asiantuntijalääkäreitä koskevassa ratkaisussa 30.12.2014 (dnro 1836/2/10). Ratkaisu koskee lähinnä vakuutus- ja eläkejärjestelmissä toimivia lääkäreitä. Oikeusasiamies katsoi ammattihenkilölain ja eduskunnan sosiaali- ja terveystieteiden valtiokunnan kannanottojen perusteella, että asiantuntijalääkäreiden toiminta on sellaista ammattihenkilölaissa tarkoitettua toimintaa, jota Valviran ja aluehallintovirastojen tulee valvoa. Ratkaisussa on viitattu muun ohella siihen, ettei ammattihenkilölain 24 §:ssä ole rajattu ammattihenkilöiden valvontaa terveyden- ja sairaanhoidossa toimimiseen.

Toisaalta kaikenlaisten lääkärin ominaisuudessa annettujen lausuntojen tai lausumien ei ole katsottu kuuluvan viranomaisten valvonnan piiriin. Eduskunnan apulaisoikeusasiamies on katsonut toisaalta ns. tupakka-oikeudenkäyntiä koskevassa asiassa, että ”kun asiantunteva todistaja esittää oikeudessa oman näkemyksensä tupakan vahinkoa aiheuttavista ominaisuuksista yleensä, kysymys ei ole lääkärin harjoittamisesta annetussa laissa tarkoitettua lääkintölaillisesta todistuksesta. Kannanottonsa professori oli esittänyt tiedemiehenä ja tutkijana. Hänen menettelynsä kohdistunut kantelu ei siis koskenut lääkärin harjoittamista. AOA:n käsityksen mukaan professoria koskeneen kantelun tutkiminen ei siten olisi lääkärin toiminnasta annetun lain mukaan kuulunut Terveystieteiden tutkimuskeskukselle [nykyisin Valvira]” (dnro 965/4/98, eduskunnan oikeusasiamiehen kertomus, s. 227).

On todettava, että nyt esillä olevan kaltaisen sisäilmatilannetta koskevan lausunnon antaminen ei suoraan rinnastu esimerkiksi vakuutuslääkärin toimintaan, jossa on kysymys yksittäisen henkilön (potilaan) etuuden myöntämiseen vaikuttavan lausunnon antamisesta. Toisaalta asiassa on kysymys lääkärin ominaisuudessa annetusta lausunnosta, jolla on ilmeisesti ollut merkitystä PSAVI:n tehdessä työsuojelutarkastusta ja jolla on ollut vähintään välillinen vaikutus siihen, mitä toimenpiteitä tarkastetulla poliisilaitoksella on edellytetty. Tässä mielessä kysymys ei ole myöskään pelkästään yleisistä tieteellisistä lainalaisuuksista.

Pidän perusteltuna sitä PSAVI:n ja Valviran selvityksistä ilmenevää näkemystä, jonka mukaan ammattihenkilölain mukaan työterveyslaitoksen lääkärin menettelyä lausunnon antamisessa olisi voitu tutkia ammattihenkilölain 24 §:n mukaisena valvonta-asiana. Viitataan eduskunnan oikeusasiamiehen em. ratkaisussa esitettyyn, jonka mukaan em. säännöksessä ei ole rajattu valvontaa koskemaan terveyden- ja sairaanhoidossa toimimista. Tässä mielessä ei voida katsoa myöskään, että perustuslain 2 §:n 3 momentin mukainen hallinnon lainalaisuusperiaate vaarantuisi.

Johtopäätökset ja toimenpiteet

Kiinnitän sosiaali- ja terveysministeriön huomiota hyvän hallinnon vaatimukseen kanteluun vastaamisessa. Saatan myös kantelun tutkimista koskevan käsitykseni sosiaali- ja terveysministeriön tietoon.

Oikeuskansleri

Tuomas Pöysti

Vanhempi oikeuskanslerinsihteeri

Laura Pyökäri

OIKEUSKANSLERINVIRASTO

KÄYNTIOSOITE
POSTIOSOITE

Snellmaninkatu 1 A, Helsinki
PL 20, 00023 Valtioneuvosto

PUHELIN 0295 16001
TELEFAKSI 09 160 23975

E-MAIL
INTERNET

etunimi.sukunimi@okv.fi
www.okv.fi